

ת"פ 16237/10 - מדינת ישראל נגד ע.ב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16-10-15 מדינת ישראל נ' ב

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ע.ב

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שיר קמה

ב"כ הנאשם: עו"ד נבilver ג'ית

זכור דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בכתב אישום מתקון, בשלוש עבירות אiomים ובעבירות תקיפה, בשל מעשים שביצע ביום 13.7.15 במהלך האירוע שארע באותו יום, אמר הנאשם ללבתו: "אם את חזרת לגורוש שלך אני ארצה אותך ואשרוך אותך ביחד עם הילדה" ובהמשך משך בשערות ראה, הפיל אותה לרצפה ודרך על ראהה עם רגליו. מאוחר יותר, כשהגיעו השוטרים לבית ובדרכו לתחנת המשטרה, בעט הנאשם בגבה של בתו ואיים באוזני השוטר על בתו בכך שאמר: "זהו, היא חייבת להירגע" ואף אמר לאחיו שמתגורר בסמוך: "שלא יצא עליה האור". במהלך חקירתו במשטרת הוסיף הנאשם ואיים על בתו באוזני השוטר בכך שאמר: "אם אני לא יצא הלילה, ע' לא תחיה".

2. במהלך שמייעת הראיות, לאחר שמייעתו של אחד מудוי התביעה, וטרם עדותה של הבת, הציגו הצדדים הסדר דיןוני, לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתקון ויורשע במינויו לו וכי יוכן בעניינו תסוקיר שירות מב奸. בין הצדדים לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסוקיר שירות מב奸, המבוסס על שיחה עם הנאשם ואשתו, ומלמד כי הנאשם בן 54, נשוי לאשתו למשך מלמעלה שלוש שנים ואב לחמשה ילדים בוגרים, בהם המתלוונת. מאז האירוע הנאשם ובתו התפיזו. הנאשם מנהל חנות בעולותו והוא הבכור מבין אחיו. משפחתו הגרעינית ומשפחת המוצא שלו מנהלים אורח חיים נורמטיבי. אשת הנאשם תיארה את הנאשם כאדם חיובי בסיסו, שלאורך השנים עשה מאמצים מלא תפkid כבעל וכאב בצוורה טוביה ובדרכו כלל ללא שימוש באלים. הנאשם ואשתו תיארו בפניו שירות המבחן כי המתלוונת התכחנה עם אדם שידעו כי הוא אלים והם התנגדו לנישואין. במהלך הנישואין הבית סבלה מALARMOות פיזיות קשה מצד בעלה והזגנו לקצין המבחן אף תМОנות הפצעות שנגרמו לה כתוצאה מהבן. על רקע זה התגברה הבית מבעלה ובהמשך החליטה,

בניגוד לדעת משפחתה, לשוב ולהתחנן עם הגירוש. הנאשם כעם מאוד על החלטה זו ועל רקע זה אירע המתוואר בכתב האישום.

ה הנאשם אמין הוודה במיוחס לו בכתב האישום ואולם התקשה לקבל אחריות של עצמו על המעשים שביצע והסביר אותו במעשה של בתו, אכזבתו וכעסנו על החלטה ובחושת התסקול שחש לנוכח ההחלטה זו, החש והפחד לגורלה וניסיון להגן עליה.

שירותות המבחן התרשם, כי הנאשם הוא בעל שאיפות, כוחות ורצון לנוהל אורח חיים תקין ונורמלי, אך במצבים מסוימים שנחווים על ידו כمتסכלים, לעיתים מתקשה להתמודד באופן נורמלי ומקובל וכן ג דרכם תוקפניות. עם זאת התרשם קצין המבחן, כי ניהול ההליך המשפטי עד כה היווה עבור הנאשם גורם מרתקיע, שיחיד את חומרת מעשיו והשלכותיהם הפוגעות, הן בו, הן בבני משפחתו, וחידד את גבולות המותר והאסור במיוחד בתו. קצין המבחן המליץ שלא לגוזר על הנאשם מאסר בפועל, והוסיף, כי ככל שיוחלט בכל זאת לגוזר עליו עונש מאסר, הומלץ כי זה יהיה לתקופה קצרה ככל הנימן וירוצה בדרך של עבודות שירות.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבן שמנוהה חודשי מאסר בפועל, ולגוזר על הנאשם עונש בן חמישה חודשים כבפועל המצוי ברף הבינוני של המתחם. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה שתלו ועומד לחובת הנאשם במצבבר לעונש שיגזר עליו וכן לגוזר עליו מאסר מוותנה. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את מידת הפגיעה שלן בערכיהם המוגנים ואת הרשעויות הקודמות בעבירות דומות כמו גם העובדה כי העונשים שנגזרים עליו בעבר לא הרתיעו מהאיפוק ולבצע עבירות אלימות.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצות השירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה ולגוזר על הנאשם קנס, תוך שהdagdish את כוונתו הטובות של הנאשם ורצונו להגן על בתו, את לקיחת האחריות של הנאשם על מעשיו ואת היותו מפרנס יחיד של משפטו.

6. הנאשם בדבריו האחרון אמר כי בנותיו הן בביטחון עיניו וכל רצונו היה לשמור על בתו. הנאשם הוסיף כי לו היה בית המשפט נחשי לתמונות, היה מסכים עמו.

7. בתום שמיית הטיעונים לעונש הורייתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 17.12.2017, מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש הולם

8. המעשים שביצע הנאשם פוגעים פגיעה קשה בسلامות הגוף, ויש בהם גם כדי לפגוע בחושת הביטחון של בתו, המתלוונת, בתחום התא המשפטי.

מדובר אכן במתלוננת שהיתה בගירה בעת ביצוע העבירות כלפייה, ואולם גם אנשים בוגרים אשר הקימו תא משפחתי

בצמם, זקנים לתחשות בטחון וגבוי בטע משפט המוצא שלהם, ותחשוה זו נפגעה כתוצאה מעשי של הנאשם. צוין, כי משעה שהמתלוננת חוותה אלימות גם בטע התא המשפחתי שהקימה עם בעלה, לתחשות הביטחון והגבוי של הוריה משמעות מיוחדת עבורה ומכאן שגם הפגיעה בהן היא בעלת משמעות מיוחדת במקרה דנן.

9. מדובר באירוע אלימות בודד. למרבה המזל, מעשי של הנאשם לא גרמו לפגיאות וחלות ממשיות למתלוננת, אך מידת האלימות שהופעלה על ידי הנאשם, עצמתה וחומרתה, לא היו מן הנמוכות. בנוסף, העובדה כי הנאשם היה לאיים על חייה של המתלוננת בנסיבות אנשי מרות, מלמדת על מידת רצינותו של הנאשם ומידת החדרה שהוא בהם לנטו עלביה של המתלוננת.

10. נתתי דעתני לטענותיו של הנאשם, שלא הובילו ראיות לסתור אותן, כי מעשי בזעמו מתוך תחשות מסcole וחשש לגורלה של המתלוננת על רקע האלימות חוותה מצד בעלה, אם כי מובן כי לא ניתן להשלים עם מעשי אלימות, אף אם אלה נעשים מתוך כוונה מקורית להטיב עם הקורבן.

11. בחינת רמת הענישה בפסקה במקרים דומים מלמדת על ענישה מגוננת, החל מעונשים בעלי אופי שיקומי טיפולי וכלה בעונשי מאסר בפועל. ראו רע"פ 308/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בナンבו 15.2.05); עפ"ג (מח' מרכז) 12-11-12 **50054-11-12 אבירם נ' מדינת ישראל** (פורסם בナンבו 29.1.13); ת"פ (שלום פ"ת) 16749-11-08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בナンבו 6.5.13); ת"פ (שלום פ"ת) 55150-09-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בナンבו 20.11.13); ת"פ (רملיה) 44270-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בナンבו 10.11.14); ת"פ (שלום רם') 1328/09 **מדינת ישראל נ' עמאד בדר** (פורסם בナンבו 17.11.09).

12. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחילה במאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ומגיע עד למספר חדשני מאסר בפועל, ולצד מאסר מותנה, ובמקרים המתאים גם פיצוי לקורבן העבירה.

קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם ליד 1963, ולהובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות תקיפת עובד ציבור, העלבת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר. הרשעתו האחורה של הנאשם היא משנת 2014, בגין עבירות שבוצעו בשנת 2012 ובמסגרת זו נוצר עליו עונש של מאסר בעבודות שירות וכן נגזרו עליו ארבעה חדשני מאסר על תנאי שלא יעבור את אחת העבירות שבhan הורשע. מאסר מותנה זה הוא בר הפעלה כעת, בשל הרשעתו של הנאשם בעבירות איומים.

14. עברו הפלילי של הנאשם מתייחס אף הוא לעבירות איומים ואלימות ויש בו כדי ללמד על מזגו של הנאשם ועל נתיחה מסוימת, עליה עמד גם שירות המבחן, לפתור מצבי מסcole בדרך תוקפנית. העובדה זו מחייבת שיקולן הרתעה אישית בעניינו של הנאשם, בפרט לנוכח העובדה כי ביצע את המעשים שעונש מאסר מותנה תלוי וועומד נגדו. עם זאת, יש לחת את הדעת מנגד גם להתרשותם קצין המבחן, לפיה הנאשם הוא בעל שאיפות וכוחות לקיים אורח חיים נורטטיבי ולכך שההליך המשפטי כשלעצמם הווה עבור הנאשם גורם מרתקע ומחייב גבולות.

15. שקלתי לזכות הנאשם את הودאותו לאחר שמייתו של עד תביעה אחד בלבד, וטרם עדותה של בתו, מידת מסויימת של חסוך בזמן שיפוטי ובעיקר את ביטול הצורך בעדותה של בתו, על כל המורכבות הנלויה לעדות שכזו.

16. לצד הודאותו של הנאשם ישנה קבלה מסויימת של אחריות על המעשים, אם כי, כפי שעולה מתחזיר שירות המבחן, הנאשם התקשה לראות בעצמו כדי שהוא אחראי לאופן שבו התרחש האירוע ותלה את הסיבות למעשי בגורמים חיצוניים. עובדה זו מחדדת קיומו של חשש שמא הנאשם ישוב להתנהג בדרך דומה במצבו לחץ ותסכול ומחדד את הצורך בשיקול שיקולים של הרתעה אישית. על רקע זה יש לשוב ולהזכיר כי הנאשם ובתו הטעיאו, עובדה שיש בה כדי לצמצם מסוכנותו כלפי.

17. הנאשם הוא המפrens העיקרי של משפטו, ומובן כי בשל כך, לענישה מוחשית עשויה להיות השפעה על בני המשפחה כולם. על אף האמור, לא סברתי כי בנסיבות שתוארו, ובפרט לנוכח הקושי לקבל אחריות מלאה של הנאשם על המעשים, יש מקום לסתות לקוala מתחם העונש ההולם ולהאריך את המאסר המותנה, מה גם שהנאים לא עברו הליך כלשהו של טיפול.

18. לנוכח האמור לעיל, מצאתי מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת האמצעי של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשים מאסר, שיורכו בעבודות שירות החל מיום 25.1.18.

ב. עונש המאסר המותנה בין ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 29.4.14 בת"פ 13-03-32746 של בית משפט השלום בירושלים יופעל אף הוא בדרך של עבודות שירות, באופן שלושה חודשים ירוצו בחופף לעונש שנגזר וחודש אחד במצטבר לו.

בסך הכל הנאשם ירצה שישה חודשים מאסר בעבודות שירות.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ד. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירת איומים.

19. המזיכרות תעבור העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ח, 13 דצמבר 2017, בנסיבות הצדדים.